

ΠΑΝΑΓΙΑ ΒΛΑΧΕΡΝΩΝ

Μέσα στην ατμόσφαιρα της αναστάσιμης χαράς και ευδαιμονίας, αγαπητοί μου αδελφοί, προβάλλεται σήμερα το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας μας, της Υπεραγίας Θεοτόκου και ο Θεός του ελέους και των οικτιρμών μας αξιώνει να εορτάσουμε την εορτή της Παναγίας μας, που επονομάζεται Ζωοδόχος Πηγή. Η Εκκλησία μας της απέδωσε αυτή την ονομασία, γιατί η Παναγία μας είναι εκείνη από την οποία προήλθε η ζωή, ο νικητής του θανάτου, διά της Αναστάσεως, ο Ιησούς Χριστός. Γι' αυτό και εμείς οι Χριστιανοί στεκόμα-στε σήμερα με ευγνωμοσύνη ενώπιόν Της, την δοξάζουμε και την μεγαλύνουμε ως Αειπάρθενο Θεοτόκο, Υπεραγία και Παναγία, την εγκωμιάζουμε και την τιμούμε αναλογιζόμενοι την ευεργεσία που η Παναγία προσέφερε στον κόσμο, αναλαμβάνοντας με την υπακοή της στο θείο θέλημα την μοναδική για τα ανθρώπινα δεδομένα αποστολή, να γίνει Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και να αποτελέσει το ανθρώπινο όργανο στην διακονία του μυ-στηρίου της ένσαρκης εν Χριστώ Οικονομίας για την σωτηρία του ανθρώπου. Αυτή κατέστη ο έμψυχος και καθαρώτατος τόμος του Θεού και Λόγου, επί του Οποίου κατά τρόπο θαυμαστό «Αυτός εγγραφεύς ὁ Θεός Λόγος καθ' ἡμέραν ἀναγινώσκεται».

Είμαστε σήμερα εδώ, γιά να λειτουργήσουμε το μυστήριο της αγάπης του Θεού, με την ευχή και την ευλογία του Πατέρα και Δεσπότη μας, του Οικου-μενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Να τελέσουμε την θεία Ευχαριστία, σε αυτό τον αγιασμένο και ευλογημένο τόπο, τον ναό τῆς Παναγίας των Βλαχερνών, το πιὸ γνωστό και το πιό φημισμένο ιερό της Παναγίας στην Βασιλεύουσα, με διαρκή ακτινοβολία σ' ολόκληρο τον χριστιανικό κόσμο, εδώ πού «κρουνοὶ σαρκικῶν καθαρσίων καὶ ψυχικῶν λύτρωσις ἀγνοημάτων· ὅσαι γάρ εἰσι τῶν

παθῶν περιστάσεις, βλύζει τοσαύτας δωρεὰς τῶν θαυμάτων». Από εδώ, το έτος 626, όταν η Πόλη πολιορκήθηκε από τα στρατεύματα των Αβάρων, η εικόνα της Βλαχερνίτισσας λιτανεύθηκε στις επάλξεις από τον πατριάρχη Σέργιο και τον λαό. Η πολιορκία λύθηκε, η Πόλη σώθηκε και σύσ-σωμος ο λαός αγρύπνησε ψάλλοντας τον Ακάθιστο Ύμνο.

Σε αυτό, λοιπόν το ιερό τέμενος της Παναγίας Μητέρας μας, λαμβάνουμε σήμερα πείρα της Αναστάσεως.

Έχουμε, αλήθεια, αναρωτηθεί, γιατί η Εκκλησία μας ονομάζεται Εκκλησία της Αναστά-σεως; Γιατί ολόκληρος ο λειτουργικός της βίος εξελίσσεται γύρω απ' αυτό το ανυπέρβλητο γεγονός, το κορυφαίο της ανθρώπινης ιστορίας;

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι! Μπορούμε να υπομείνουμε τους πόνους, τις δυσκολίες, τα προβλήματα, τις δοκιμασίες της ζωής, γιατί ξέρουμε ότι όλα αυτά δεν σηματοδοτούν το τέλος, δεν είναι παρά μία παρένθεση μόνο στην προοπτική της χαράς που χάραξε για εμάς η Ανάσταση του Θεανθρώπου. Γιατί ξέρουμε ότι υπάρχει ελπίδα στην αλήθεια, στο πέρασμα στην αισιόδοξη οδό, αφού μάθαμε ότι και η πορεία του Χριστού σ' αυτό τον κόσμο, μιά πορεία σταυρική, πόνου αίματος και δακρύων, δεν σταμάτησε στην μεγάλη Παρασκευή, δεν τελείωσε στιγματισμένη από τον πόνο, αλλά προχώρησε, δικαιώνοντας την ζωή και εξασφαλίζοντας σε όλους μας την σωτηρία.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι! Μπορούμε να υπερβούμε τα έσχατα όρια της ύπαρξής μας, που είναι η αμαρτία και ο θάνατος, και να προγευθούμε τη χαρά τῆς Βασιλείας του Θεού για την οποία πλασθήκαμε.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι! Μπορούμε, πλέον, να αντιληφθούμε τί σημαίνει αγάπη σε όλο της το μεγαλείο, σε όλη της την έκταση. Ο ορισμός της αγάπης βρίσκεται στον Σταυρό του Χριστού, πάνω στον οποίο ο Κύριός μας ένωσε τον ουρανό με την γη και επικύρωσε με το αίμα Του τον ουράνιο προορισμό μας.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Άγιον, Κύριον, Ιησού, τον μόνον αναμάρτητον! Κρατήσατε, αδελφοί και παιδιά μου, αυτή την αναστά-σιμη εμπειρία στην καρδιά σας. Αφήστε το φώς της Ανάστασης να πυρπο-λήσει την ύπαρξή σας.

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι! Γι' αυτό ως Γένος μπορούμε να αντέχουμε, να ελπίζουμε, να προσδοκούμε, να αγωνιζόμαστε. ΑΜΗΝ!